

Sygn. akt III CSK 149/07

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa E.

przeciwko ZK

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 czerwca 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 6 października 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 6 października 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego ZK wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 listopada 2005 r.

Wyrok Sądu Apelacyjnego pozwany zaskarżył skargą kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna – obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia wraz ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany – powinna zawierać, jako jeden z elementów konstrukcyjnych, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że brak okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych, zatem skarga kasacyjna dotknięta tym brakiem podlega odrzuceniu *a limine* (postanowienie z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147, uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1938 r., C III 319/37, Zb. Urz. 1938, poz. 303, postanowienie z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59 lub postanowienie z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi odnosić się do przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., skarżący powinien zatem wskazać jako okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne i uzasadnić dlaczego jest ono istotne, albo że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów i wskazać przepisy wymagające wykładni Sądu Najwyższego i na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości lub przedstawić rozbieżności

występujące w orzecznictwie sądów, albo, że zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, przy czym należy to wykazać (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 10 maja 2001, II CZ 35/01, Biul. SN 2001, nr 6, s. 11 oraz z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Tymczasem skarżący w skardze nie powołał się na żadną z ww. przesłanek, ograniczając się jedynie do kwestii pominiętych – jego zdaniem – w uzasadnieniu orzeczenia Sądu drugiej instancji, co w oczywisty sposób nie może stanowić spełnienia wymagania przewidzianego art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Z tych względów skargę kasacyjną należało odrzucić jako niedopuszczalną (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).